

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری نیکاراگوئه
ماده واحده   لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری نیکاراگوئه مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده به شرح پیوست تصویب و به دولت اجازه مبادله اسناد آن داده میشود.
تبصره 1   ارجاع اختلافات موضوع مواد (12) و (13) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.
تبصره 2   رعایت اصول هفتاد و هفتم (77)، یکصد و بیست و پنجم (125) و یکصد و سی و نهم (139) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای این موافقتنامه الزامی است.
موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری نیکاراگوئه   مقدمه: دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری نیکاراگوئه که از این پس «طرف‌ها» نامیده می‌شوند، با علاقمندی به تحکیم همکاری‌های اقتصادی در جهت تامین منافع هر دو دولت، با هدف به‌کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاری‌های اتباع طرفها در قلمرو یکدیگر، و با تایید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های اتباع طرفها در قلمرو طرف دیگر، به شرح زیر توافق نمودند: ماده 1 - تعاریف   از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به‌کار رفته به شرح زیر است: 1 - اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع مال و دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یک طرف در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف دیگر (که از این پس طرف سرمایه‌پذیر خوانده می‌شود) به‌کار گرفته شود: الف) اموال منقول و غیر منقول و نیز حقوق مربوط به آنها.   ب) سهام یا هر نوع مشارکت در شرکت‌ها.   پ) منافع، عایدات، پول و یا هرگونه مطالبات قابل وصول   ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، حق اختراع با مدت محدود، طرح‌ها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری و دانش فنی.   ث) حق اکتشاف، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی.   2 - اصطلاح «سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چهارچوب این

موافقتنامه در قلمرو طرف دیگر سرمایه‌گذاری کنند:

الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین و مقررات هر یک از طرف‌ها اتباع آن طرف به‌شمار آیند و تابعیت طرف دیگر را دارا نباشند.

ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرف‌ها که به موجب قوانین و مقررات همان طرف تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیت‌های اقتصادی آنها در قلمرو طرف مزبور قرار داشته باشد.

3 - اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به‌طور قانونی از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود سهام، کارمزد و حق‌الامتیاز.

4 - اصطلاح «قلمرو»:

الف) در مورد جمهوری اسلامی ایران به معنی مناطقی است که تحت حاکمیت یا صلاحیت آن قرار دارد و شامل مناطق دریایی مربوط آن نیز می‌شود.

ب) در مورد جمهوری نیکاراگوئه به معنی قلمرو جمهوری نیکاراگوئه بر اساس قانون ملی آن و حقوق بین‌الملل می‌باشد.

ماده 2 - تشویق سرمایه‌گذاری

1 - هر یک از طرف‌ها اتباع خود را به سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف دیگر تشویق خواهد کرد.

2 - هر یک از طرف‌ها در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه‌گذاری اتباع طرف دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده 3 - پذیرش سرمایه‌گذاری

1 - هر یک از طرف‌ها طبق قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

2 - هر یک از طرف‌ها پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوز‌هایی را که طبق قوانین و مقررات خود جهت تحقق سرمایه‌گذاری مزبور لازم است اعطا خواهد کرد.

ماده 4 - حمایت از سرمایه‌گذاری

1 - سرمایه‌گذاری‌های اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرف‌ها در قلمرو طرف دیگر از حمایت کامل قانونی طرف سرمایه‌پذیر و رفتار منصفانه‌ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.

2 - چنانچه یک طرف به موجب معاهده راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک، اتحادیه اقتصادی یا هر سازمان اقتصادی منطقه‌ای دیگر یا به موجب موافقت‌نامه به صورت کلی یا عمدتاً مربوط به مالیات، مزایای خاصی را به سرمایه‌گذاران هر کشور ثالثی اعطا کند، آن طرف ملزم به اعطای مزایای مزبور به سرمایه‌گذاران طرف دیگر نخواهد بود.

ماده 5 - شرایط مساعدتر

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرف‌ها و سرمایه‌گذار طرف دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده 6 - مصادره و جبران خسارت

1 - سرمایه‌گذاری‌های اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرف‌ها توسط طرف دیگر، ملی یا سلب مالکیت نخواهد شد یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه

اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع، موثر و کافی غرامت انجام پذیرد. میزان جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از اقدام ملی شدن، مصادره یا سلب مالکیت یا آگاهی از آنها باشد.

2 - میزان جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن، سلب مالکیت یا آگاهی از آنها باشد.

ماده 7 - زیانها

سرمایه‌گذاران هر یک از طرف‌ها که سرمایه‌گذاری‌های آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف مزبور با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده 8 - بازگشت و انتقال سرمایه

1 - هر یک از طرف‌ها طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه‌گذاری‌های موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به‌صورت آزاد و بدون تاخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

(الف) عواید،

(ب) میالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری،

(پ) حق‌الامتیازها و حق‌الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال فن آوری،

(ت) میالغ پرداخت شده به موجب مواد 6 و 7 این موافقتنامه،

(ث) اقساط وام‌های مربوط به سرمایه‌گذاری، مشروط بر آنکه از محل عملکرد سرمایه‌گذاری پرداخت شود،

(ج) حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف سرمایه‌پذیر را دارا باشند،

(چ) وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (12).

2 - انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری بر اساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد.

3 - صرف‌نظر از مفاد این ماده، یک طرف می‌تواند از طریق اعمال قوانین خود به صورت عادلانه و به روش غیر تبعیض آمیز و با حسن نیت در موارد ذیل - اما محدود به

آن نمی‌باشد- از انتقال جلوگیری یا آن را به تعویق بیندازد:

(الف) ورشکستگی، عسر و حرج یا حمایت از حقوق بستکاران،

(ب) تخلفات جزائی یا کیفری،

(پ) اطمینان از اجرای احکام در رسیدگی‌های قضائی،

(ت) پرداخت مالیات و عوارض،

4 - سرمایه‌گذار و طرف سرمایه‌پذیر می‌توانند در خصوص چگونگی بازگشت یا انتقال موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.

ماده 9 - جانشینی

هر گاه یک طرف یا موسسه تعیین شده توسط آن در چهار چوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیر تجاری به‌عمل آورده

جانشین سرمایه‌گذار شود:

(الف) جانشینی مزبور توسط طرف دیگر معتبر شناخته خواهد شد،

(ب) جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد

بود،
(پ) اختلافات میان جانشین و طرف سرمایه‌پذیر بر اساس ماده 12 این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده 10 - رعایت تعهدات
هر یک از طرفها رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه‌گذاریهای اشخاص حقیقی یا حقوقی طرف دیگر تقبل نموده است، تضمین می نماید.

ماده 11 - دامنه شمول موافقتنامه
1 - این موافقتنامه در مورد همه سرمایه‌گذاران و سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران هر طرف در قلمرو طرف دیگر اعم از اینکه پیش یا پس از لازم الاجراء شدن این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات آن پذیرفته شده باشند، اعمال خواهد شد، اما در مورد هر اختلاف یا ادعای مربوط به سرمایه‌گذاری که قبل از لازم الاجراء شدن این موافقتنامه ایجاد شده، اعمال نخواهد شد.

2 - این موافقتنامه در مورد سرمایه‌گذاری‌هایی اعمال می‌شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف سرمایه‌پذیر برسد.

(الف) مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران، سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران است یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود.

(ب) مرجع صلاحیتدار جمهوری نیکاراگوئه، کارگروه سرمایه‌گذاری بر اساس قانون 344 ، قانون تشویق سرمایه‌گذاری خارجی و آئین‌نامه آن است.

ماده 12 - حل و فصل اختلافات میان یک طرف و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) طرف دیگر

1 - چنانچه اختلافی میان طرف سرمایه‌پذیر و یک یا چند سرمایه‌گذار طرف دیگر در باره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به‌صورت دوستانه حل و فصل کنند.

2 - چنانچه طرف سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا توسط یک طرف به طرف دیگر به توافق برسند، هر یک از آنها میتواند اختلاف را ارجاع کند به دادگاه صالح طرفی که سرمایه‌گذارها در قلمرو آن انجام شده یا به یک دیوان داورى موردی بر اساس قواعد داورى کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال)، مگر تا حدی که استانداردهای مزبور:

(الف) توسط طرفها اصلاح شده باشند یا
(ب) توسط داوران اصلاح شده باشند مگر آنکه هر یک از طرفها در خصوص اصلاحیه پیشنهادی اعتراض کند.

3 - هر اختلافی که ابتدا در دادگاه‌های صالح طرف سرمایه‌پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی‌تواند به داورى ارجاع شود، و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داورى نخواهد بود

4 - هر اختلافی که به داورى ارجاع شود، از صلاحیت دادگاه‌های داخلی مستثنی خواهد بود. با وجود این، مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داورى برای اجرای آن به دادگاه‌های داخلی مراجعه کند.

5 - هیئت داورى با توجه به سایر مواردی که طرفها توافق نموده‌اند آئین و محل داورى را تعیین خواهد نمود.

6 - تصمیمات هیئت داورى برای طرفها لازم‌الاتباع خواهد بود. طرفها متعهد می‌شوند که

تصمیمات را براساس قوانین ملی خود به موقع اجراء گذارند. طرف اختلاف می‌تواند اجرای حکم داورى را به موجب کنوانسیون نیویورک درخواست نماید.

ماده 13 - حل و فصل اختلافات بین طرفها

1 - کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه بین طرفها، ابتدا از طریق مذاکره و به‌طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفها می‌تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه‌ای برای طرف دیگر، موضوع را به یک هیئت داورى سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفها و یک سر داور ارجاع نماید.

2 - در صورت ارجاع امر به داورى، هر یک از طرفها ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می‌کند و داوران منتخب طرفها ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفها ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سر داور به توافق نرسند، هر یک از طرفها می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سر داور را تعیین نماید. سر داور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفها روابط سیاسی دارد.

3 - در مواردی که سر داور باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفها باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام شود و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفها باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچیک از طرفها را نداشته باشد انجام خواهد شد.

4 - هیئت داورى با توجه به سایر مواردی که طرفها توافق نموده‌اند آئین و محل داورى را تعیین خواهد نمود.

5 - به‌جز در مواردی که هیئت داورى به نحو دیگری تعیین کند و با توجه به شرایط در هر مورد، هزینه‌های داورى از جمله حق الزحمه داوران به‌طور مساوی بین طرفها تقسیم می‌شود.

6 - تصمیمات هیئت داورى برای طرفها الزام‌آور خواهد بود.

ماده 14 - اعتبار موافقتنامه

1 - این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفها به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

2 - این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفها از طریق مجاری دیپلماتیک به طرف دیگر مبنی بر اینکه تشریفات لازم را طبق قوانین و مقررات خود در باره لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه به‌عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجرا گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفها فسخ آن را به‌طور کتبی به اطلاع طرف دیگر برساند که در این صورت موافقتنامه (6) ماه پس از اعلام مزبور فسخ شده تلقی می‌گردد.

3 - پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاری‌های مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

4 - این موافقتنامه را می‌توان با موافقت کتبی بین طرفها اصلاح نمود. هر اصلاحیه

بخشی جدایی ناپذیر از موافقتنامه خواهد بود و به موجب همان رویه‌ای لازم الاجرا می‌گردد که برای لازم الاجرا شدن این موافقتنامه مقرر شده است.

ماده 15 - زبان و تعداد متون

این موافقتنامه، مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده، در دو نسخه به زبان‌های فارسی، اسپانیولی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک می‌باشد.

این موافقتنامه در تهران در 19 مرداد 1398 مطابق با 10 آگوست 2019 به امضای نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری نیکاراگوئه رسید.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران

فرهاد دژپسند

وزیر امور اقتصادی و دارایی

از طرف دولت جمهوری نیکاراگوئه

ایوان آدولفو آکوستا مونتالوان

وزیر دارایی و اعتبارات عمومی

متن طرح

ماده واحده- لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری نیکاراگوئه مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده به شرح پیوست تصویب و به دولت اجازه مبادله اسناد آن داده میشود.

تبصره- ارجاع اختلافات موضوع مواد (12) و (13) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

بسمه تعالی

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری

بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری نیکاراگوئه

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری نیکاراگوئه که از این پس «طرف‌ها» نامیده می‌شوند،

با علاقمندی به تحکیم همکاری‌های اقتصادی در جهت تامین منافع هر دو دولت،

با هدف به‌کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاری‌های اتباع طرفها در قلمرو یکدیگر،

و با تایید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های اتباع طرفها در قلمرو طرف دیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده 1 - تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به‌کار رفته به شرح زیر است:

1 - اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع مال و دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یک طرف در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف دیگر (که از این پس طرف سرمایه‌پذیر خوانده می‌شود) به‌کار گرفته شود:

(الف) اموال منقول و غیر منقول و نیز حقوق مربوط به آنها.

(ب) سهام یا هر نوع مشارکت در شرکت‌ها.

(پ) منافع، عایدات، پول و یا هرگونه مطالبات قابل وصول

(ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، حق اختراع با مدت محدود، طرح‌ها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری و دانش فنی.

(ث) حق اکتشاف، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی.

2 - اصطلاح «سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چهارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف دیگر سرمایه‌گذاری کنند:

(الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین و مقررات هر یک از طرف‌ها اتباع آن طرف به‌شمار آیند و تابعیت طرف دیگر را دارا نباشند.

(ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرف‌ها که به موجب قوانین و مقررات همان طرف تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتهای اقتصادی آنها در قلمرو طرف مزبور قرار داشته باشد.

3 - اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به‌طور قانونی از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود سهام، کارمزد و حق الامتیاز.

4 - اصطلاح «قلمرو»:

(الف) در مورد جمهوری اسلامی ایران به معنی مناطقی است که تحت حاکمیت یا صلاحیت آن قرار دارد و شامل مناطق دریایی مربوط آن نیز می‌شود.

(ب) در مورد جمهوری نیکاراگوئه به معنی قلمرو جمهوری نیکاراگوئه براساس قانون ملی آن و حقوق بین‌الملل می‌باشد.

ماده 2 - تشویق سرمایه‌گذاری

1 - هر یک از طرف‌ها اتباع خود را به سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف دیگر تشویق خواهد کرد.

2 - هر یک از طرف‌ها در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه‌گذاری اتباع طرف دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده 3 - پذیرش سرمایه‌گذاری

1 - هر یک از طرف‌ها طبق قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

2 - هر یک از طرف‌ها پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات خود جهت تحقق سرمایه‌گذاری مزبور لازم است اعطا خواهد کرد.

ماده 4 - حمایت از سرمایه‌گذاری

1 - سرمایه‌گذاری‌های اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرف‌ها در قلمرو طرف دیگر از حمایت کامل قانونی طرف سرمایه‌پذیر و رفتار منصفانه‌ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعد تر نباشد، برخوردار خواهد بود.

2 - چنانچه یک طرف به موجب معاهده راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک، اتحادیه اقتصادی یا هر سازمان اقتصادی منطقه‌ای دیگر یا به موجب موافقت‌نامه به صورت کلی یا عمدتاً مربوط به مالیات، مزایای خاصی را به سرمایه‌گذاران هر کشور ثالثی اعطا کند، آن طرف ملزم به اعطای مزایای مزبور به سرمایه‌گذاران طرف دیگر نخواهد بود.

ماده 5 - شرایط مساعدتر

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرف‌ها و سرمایه‌گذار طرف دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده 6 - مصادره و جبران خسارت

1 - سرمایه‌گذاری‌های اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرف‌ها توسط طرف دیگر، ملی یا سلب مالکیت نخواهد شد یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع، موثر و کافی غرامت انجام پذیرد. میزان جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از اقدام ملی شدن، مصادره یا سلب مالکیت یا آگاهی از آنها باشد.

2 - میزان جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن، سلب مالکیت یا آگاهی از آنها باشد.

ماده 7 - زیانها

سرمایه‌گذاران هر یک از طرف‌ها که سرمایه‌گذاری‌های آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف مزبور با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده 8 - بازگشت و انتقال سرمایه

1 - هر یک از طرف‌ها طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه‌گذاری‌های موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تاخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

(الف) عواید،

(ب) مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری،

(پ) حق الامتیازها و حق الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال فن آوری،

(ت) مبالغ پرداخت شده به موجب مواد 6 و یا 7 این موافقتنامه،

(ث) اقساط وام‌های مربوط به سرمایه‌گذاری، مشروط بر آنکه از محل عملکرد سرمایه‌گذاری پرداخت شود،

(ج) حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف سرمایه‌پذیر را دارا باشند،

(چ) وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (12).

2 - انتقالات فوق باید به ارزش قابل تبدیل و به نرخ جاری بر اساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد.

3 - صرفنظر از مفاد این ماده، یک طرف می‌تواند از طریق اعمال قوانین خود به صورت عادلانه و به روش غیر تبعیض آمیز و با حسن نیت در موارد ذیل - اما محدود به آن نمی‌باشد- از انتقال جلوگیری یا آن را به تعویق بیندازد:

(الف) ورشکستگی، عسر و حرج یا حمایت از حقوق بستکاران،

(ب) تخلفات جزائی یا کیفری،

(پ) اطمینان از اجرای احکام در رسیدگی‌های قضائی،

(ت) پرداخت مالیات و عوارض،

4 - سرمایه‌گذار و طرف سرمایه‌پذیر می‌توانند در خصوص چگونگی بازگشت یا انتقال موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.

ماده 9 - جانشینی

هر گاه یک طرف یا موسسه تعیین شده توسط آن در چهار چوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیر تجاری به عمل آورده جانشین سرمایه‌گذار شود:

(الف) جانشینی مزبور توسط طرف دیگر معتبر شناخته خواهد شد،

(ب) جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود،

(پ) اختلافات میان جانشین و طرف سرمایه‌پذیر بر اساس ماده 12 این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده 10 - رعایت تعهدات

هر یک از طرفها رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه‌گذاریهایی اشخاص حقیقی یا حقوقی طرف دیگر تقبل نموده است، تضمین می‌نماید.

ماده 11 - دامنه شمول موافقتنامه

1 - این موافقتنامه در مورد همه سرمایه‌گذاران و سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران هر طرف در قلمرو طرف دیگر اعم از اینکه پیش یا پس از لازم الاجراء شدن این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات آن پذیرفته شده باشند، اعمال خواهد شد، اما در مورد هر اختلاف یا ادعای مربوط به سرمایه‌گذاری که قبل از لازم الاجراء شدن این موافقتنامه ایجاد شده، اعمال نخواهد شد.

2 - این موافقتنامه در مورد سرمایه‌گذاری‌هایی اعمال می‌شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف سرمایه‌پذیر برسد.

(الف) مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران، سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران است یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود.

(ب) مرجع صلاحیتدار جمهوری نیکاراگوئه، کارگروه سرمایه‌گذاری بر اساس قانون 344، قانون تشویق سرمایه‌گذاری خارجی و آئین‌نامه آن است.

ماده 12 - حل و فصل اختلافات میان یک طرف و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) طرف دیگر

1 - چنانچه اختلافی میان طرف سرمایه‌پذیر و یک یا چند سرمایه‌گذار طرف دیگر در باره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به‌صورت دوستانه حل و فصل کنند.

2 - چنانچه طرف سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا توسط یک طرف به طرف دیگر به توافق برسند، هر یک از آنها می‌تواند اختلاف را ارجاع کند به دادگاه صالح طرفی که سرمایه‌گذاران در قلمرو آن انجام شده یا به یک دیوان داور داور موردی براساس قواعد داور کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال)، مگر تا حدی که استانداردهای مزبور:

الف) توسط طرفها اصلاح شده باشند یا

ب) توسط داوران اصلاح شده باشند مگر آنکه هر یک از طرفها در خصوص اصلاحیه پیشنهادی اعتراض کند.

3 - هر اختلافی که ابتدا در دادگاه‌های صالح طرف سرمایه‌پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی‌تواند به داور ارجاع شود، و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داور نخواهد بود

4 - هر اختلافی که به داور ارجاع شود، از صلاحیت دادگاه‌های داخلی مستثنی خواهد بود. با وجود این، مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داور برای اجرای آن به دادگاه‌های داخلی مراجعه کند.

5 - هیئت داور با توجه به سایر مواردی که طرفها توافق نموده‌اند آئین و محل داور را تعیین خواهد نمود.

6 - تصمیمات هیئت داور برای طرفها لازم‌الاجرای خواهد بود. طرفها متعهد می‌شوند که تصمیمات را براساس قوانین ملی خود به موقع اجراء گذارند. طرف اختلاف می‌تواند اجرای حکم داور را به موجب کنوانسیون نیویورک درخواست نماید.

ماده 13 - حل و فصل اختلافات بین طرفها

1 - کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه بین طرفها، ابتدا از طریق مذاکره و به‌طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفها می‌تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه‌ای برای طرف دیگر، موضوع را به یک هیئت داور سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفها و یک سر داور ارجاع نماید.

2 - در صورت ارجاع امر به داور، هر یک از طرفها ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می‌کند و داوران منتخب طرفها ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفها ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سر داور به توافق نرسند، هر یک از طرفها می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سر داور را تعیین نماید. سر داور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفها روابط سیاسی دارد.

3 - در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفها باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفها باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچیک از طرفها را نداشته باشد انجام خواهد شد.

4 - هیئت داور با توجه به سایر مواردی که طرفها توافق نموده‌اند آئین و محل داور را تعیین خواهد نمود.

5 - به‌جز در مواردی که هیئت داور به نحو دیگری تعیین کند و با توجه به شرایط در هر مورد، هزینه‌های داور از جمله حق الزحمه داوران به‌طور مساوی بین طرفها تقسیم می‌شود.

6 - تصمیمات هیئت داور برای طرفها الزام‌آور خواهد بود.

ماده 14 - اعتبار موافقتنامه

- 1 - این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرف‌ها به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.
- 2 - این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرف‌ها از طریق مجاری دیپلماتیک به طرف دیگر مبنی بر اینکه تشریفات لازم را طبق قوانین و مقررات خود در باره لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجرا گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرف‌ها فسخ آن را به‌طور کتبی به اطلاع طرف دیگر برساند که در این صورت موافقتنامه (6) ماه پس از اعلام مزبور فسخ شده تلقی می‌گردد.
- 3 - پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاری‌های مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.
- 4 - این موافقتنامه را می‌توان با موافقت کتبی بین طرف‌ها اصلاح نمود. هر اصلاحیه بخشی جدایی ناپذیر از موافقتنامه خواهد بود و به موجب همان رویه‌ای لازم‌الاجرا می‌گردد که برای لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه مقرر شده است.

ماده 15 - زبان و تعداد متون

- این موافقتنامه، مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده، در دو نسخه به زبان‌های فارسی، اسپانیولی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک می‌باشد.
- این موافقتنامه در تهران در 19 مرداد 1398 مطابق با 10 آگوست 2019 به امضای نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری نیگار اگونه رسید.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران

فرهاد دژپسند

وزیر امور اقتصادی و دارایی

از طرف دولت جمهوری نیگار اگونه

ایوان آدولفو آکوستا مونتالوان

وزیر دارایی و اعتبارات عمومی